

Ian Anderson z Jethro Tull: Soundtrack mého života

[Jethro Tull's Ian Anderson: the soundtrack of my life | Louder \(loudersound.com\)](#)

Grant Moon pro online časopis Louder, 11.1.2023

Zakladatel a frontman Jethro Tull Ian Anderson vybírá své nahrávky, umělce a koncerty trvalého významu a prozrazuje název písně Jethro Tull, kterou považuje za „odpad“ a „opravdový propadák“

První skladba, u níž si pamatuji, že jsem ji slyšel

In The Mood od Glenna Millera a jeho orchestru. Bylo mi asi šest. Můj otec měl několik cenných válečných nahrávek, většinou big-bandových věcí. Pamatuji si, že mě tehdy něco osvítilo, protože *In The Mood* vás účinně seznámí s prvky blues. To byl první okamžik, kdy jsem si pomyslel: „Hmm, tahle hudba je něco speciálního...“

(Foto: Will Ireland)

První píseň, kterou jsem hrál naživo

Kolem roku 1964 [první členové Tull] John Evan, Jeffrey Hammond a já jsme se odvážili zahrát pár písní v mládežnickém klubu Holy Family Church v Blackpoolu. Byla mezi nimi skladba *Walking The Dog* od Rufuse Thomase, jak ji zpracovali The Rolling Stones. Věděli jsme, že Stones ji pouze imitují, takže jsme si našli originál skladby pro tuto cover verzi a pak jsme to udělali po svém – ne nepodobným imitujícím způsobem jako The Rolling Stones!

Kytarový hrdina

V raných dobách Fleetwood Mac měl Peter Green skutečně oduševnělou kvalitu. Dokázal přimět kytaru, aby zpívala jako lidský hlas. Peter měl úžasný tón, úžasnou kontrolu nad ním. Uměl zahrát spoustu not, když to hudba vyžadovala, jinak vás svedl spíše kvalitou než kvantitou.

Nejlepší skladatel písní

Roy Harper. Od roku 1968 do roku 1970 jsem kupoval jeho desky. Jevil se být poněkud stranou od ostatních písničkářů té doby, protože se dotýkal spousty námětů - od politických a sociálních problémů až po prosté a jednoduché, feťácké písně o lásce. Stále mě přitahuje *Come Out Fighting Genghis Smith* ['68]. Sám jsem se právě přestěhoval do Londýna a rezonovalo to ve mně. Takže klobouk dolů před Royem Harperem, jak jednou řekli Led Zeppelin. [/Led Zeppelin III, Hats Off To \(Roy\) Harper L.M./](#)

Zpěvák

Lepší než všichni ostatní rockoví zpěváci je pro mě Lou Gramm [/skupina Foreigner L.M./](#) Neuvěřitelná přesnost a dikce – slyšíte každé jeho slovo, na rozdíl od většiny zpěváků před ním i po něm. V jeho podání slyšíte zdobné prvky, které nejsou přehnané – a hlavně zpívá rytmicky, intonačně čistě a s velkým citem.

Nejlepší album všech dob

Nahrávka Deutsche Grammophon Beethovenovy *Deváté symfonie* pod taktovkou Herberta von Karajana z roku 1962. Jeho symfonie, zvláště *Devátá*, mě uchvátily a zůstalo mi to po celý život. Není to zrovna rock'n'roll, ale z jistého úhlu pohledu, ano, je to rock'n'roll.

Nejlepší nahrávka, kterou jsem natočil

Ta, kterou jsem právě dokončil. Pokud se lidem líbila deska *The Zealot Gene*, bude se jim líbit ta nová ještě víc. Ale pokud ode mě chcete, abych vypíchnul nějakou desku, kterou byste mohli znát, pak bych uvedl asi *Songs From The Wood* [1977].

Nejhorší nahrávka, jakou jsem kdy udělal

Píseň *Singing All Day* je odpad. Skladba na jedno použití. Okamžitě jsme ji přesunuli na vedlejší kolej do chvíle, než jsme zoufale potřebovali nějaký materiál pro kompilační album, které jsme museli udělat na základě smlouvy s Warner Brothers. Vyškrábli jsme ji ze dna sudu. Skutečný propadák.

Nejpodceňovanější kapela

Six And Violence byla parta kluků z New Yorku, kteří hráli thrash metal. Na jevišti působili násilně, mimo něj byli absolutní zlatíčka. Hrál jsem na [debutu z roku 1990] *Lettuce Prey*. Několik let chlapsky bojovali, ale nikdy se jim nepodařilo prorazit. Vždycky jsem si myslel, že by si zasloužili něco lepšího.

Moje největší zklamání

Když byl Frank Zappa nevléčitelně nemocný, dostal jsem zprávu, že by chtěl, abych mu zatelefonoval. Nikdy jsem ho nepotkal. Byl jsem jeho fanouškem, ale instinkt mi říkal, že Jethro Tull ani moc rád neměl, takže to bylo trochu zvláštní. Vytočil jsem číslo třikrát, ale pokaždé jsem v panice zavěsil. Bylo mi trapně – co říci muži, který umírá?

Několik týdnů poté zemřel. Podle toho, co jsem slyšel, chtěl mluvit s několika lidmi, jen aby je pozdravil a já jsem byl jedním z nich. Nic by to nezměnilo, kromě toho, že bych měl své první a poslední slovo s jedním z velkých původních skladatelů a interpretů historie rockové hudby.

Moje tajné potěšení

Mám slabost pro brutální, zjednodušující hudbu Motörhead a Ramones. A líbí se mi i Marc Almond. Vystupovali jsme spolu pravidelně o Vánocích, na charitativních akcích a v katedrálách. To možná lidi překvapí – jsme z jiné doby, odlišné osobnosti a charaktery, ale jsme dobří kamarádi.

Moje píseň "v náladě na lásku"

Another Day Roye Harpera. Mnoho lidí upoutala romantickou intimitou textů a pomalým, uvolněným orchestrálním aranžmá v původní Royově nahrávce. Za první je romantická, za druhé sexy. Mluví o intimitě uctivým způsobem.

Píseň, kterou bych chtěl, aby zahráli na mém pohřbu

What A Wonderful World od Louise Armstronga. Několik desetiletí jsme ji používali jako závěrečnou hudbu na konci show. Vždy mi připadala jako velmi vhodný způsob, jak se rozloučit s odcházejícím publikem, takže z tohoto důvodu by to pro mě osobně byla skvělá připomínka. Je to píseň vděčnosti, díky za úžasný svět, ve kterém žijeme.

Překlad L.M.